

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Maxellendis V. M. 13. Novembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

Mequidem iudice his omnibus imperavit
 ultima in generoso adolescente animi demissio,
 quā nobilissimus æqualium suorum flosculus ad
 infima etiam obsequia descendere non erubuit,
 neque jam aut calceos purgare, aut purgatos in-
 ducere aliis abhorruit. Talis facile regis Dago-
 berti (cujus inter ephebos agebat) oculos cepit,
 tunc præsertim, cum dormienti cælum inusitatâ
 luce advigilare perspexit. Nam post hoc ipsorum
 Superum testimonium non potuit quin castissimè
 amplexatus dulcissimeque deosculatus CYNIBER-
 TVM in filium rex adoptaret. Sed ambivit nobilio-
 rem hereditatem cæli capax animulus, mundoque
 valere iusso, Deo & aris se addixit. Ab his ad Pon-
 tificatum Coloniensem euectus est, bonis utique a-
 ribus, quando sacrificantis caput ambire candidissi-
 ma è cælo columba visa est. Obiit cæli delictum,
 & amor civium, anno DCLXIII. & amare se vicis-
 sim hos mortuus ostendit, cum grassantem urbe ig-
 nem, & jam D. Petri basilicam expugnantem, pres-
 sit domuitque. Neque mirum hoc nobis videtur, ma-
 jores & Veneris flammæ puer jam vicit. *Ex Surio.*

*His qui ex Deo sunt, omni te obedientiâ & hu-
 militate substerno, ut qui in te Christum querunt,
 Christum inveniunt, & in mansuetudine, quam
 exterius viderint, auctorem mansuetudinis in tua
 mentis folio præsidere deprehendant. S. Pet. Dam. l. 9
 c. 6. Epist. 30.*

S. MAXELLENDIS V. M. 13. Novemb.

S Vpra & sexum & ætatem MAXELLENDIS Ca-
 smeracensis virguncula sapuit, crepundia
 tata, quidquid magnum orbis oculis ostentat, & ge-
 neroso fastidio omnia terræ nauseans, uni cælo

Aa 2

atci.

arridens. Quid, quod necdum viro, sed celo tam
 men matura se lubens volens huic despondit? Ita-
 que serò nimis postea filiam in manus dare Har-
 tuino juveni nobili & prædiviti parentes constitu-
 tuerunt. Noctem enim illa pro consultatione
 cum petiisset, ei que qui optima suaderet, Tute-
 laris Angelus intervenisset, in eam denique sen-
 tentiam virgo animus ivit, ne detrimenti quid-
 quam virginitas caperet, omnia & agere & pati,
 quin vitam potius ipsam quam pactam Christo
 fidem prodigere. Nec multò post, duce pessimo
 amore, bellum movit virginitati Hartuinus, &
 cum absentibus parentibus ædes castissimas ex-
 pugnasset, proditæ ab ancillulâ MAXELLENDI, & è
 latebris protractæ, ubi florem non potuit, vitam
 abstulit. Verùm, ut videret sub quo stipendiome-
 reret, oculos eo ipso in loco amisit, nec nisi post
 tertium annum, quando ad tumbam virginis ven-
 niam sceleris rogavit, recepit, reapse id edoctus,
 quod nequaquam Poëtæ mentiantur, tyrannum
 esse Amorem & cæcum. Ex Surio.

*Hæc nostra Christianitatis summa est, ut amanti-
 bus vicissitudinem, lædentibus patientiam rependa-
 mus: qui ergo fuerit patientior ad injuriam, potenti-
 or constituetur in regno. Non enim ad imperium ca-
 lorum pervenitur superbiâ & divitiis, sed. hūilitate,
 pauperie, lenitate. S. Maxim. serm. de S. Mich.*

S. HOMOBONVS CONF. 13. Novemb.

FECIT HOMOBONVS nomini vitam respondere.
 Neque ad eò huic rei conjugium, quo impli-
 catus fuit, neque mercatura, quam exercuit, ob-
 stitit. Quin tum demum non sterilem se putavit,
 eum patrem illum miseri appellarent tum; lacrimis se